

δικαιοσύνη

δικαιοσύνη, η, ουσ. [<αρχ. δικαιοσύνη], η δικαιοσύνη.

- η δικαιοσύνη είναι τυφλή, (υποτίθεται) πως δεν κάνει εξαιρέσεις, (υποτίθεται) όλοι μπροστά της είναι ίσοι: «έχω εμπιστοσύνη στα ελληνικά δικαστήρια, γιατί όπως λένε, η δικαιοσύνη είναι τυφλή».

- η θεία δικαιοσύνη, η δίκαιη τιμωρία που σύμφωνα με τη λαϊκή αντίληψη στέλνει ο Θεός σε κάποιον που έχει βλάψει άλλους και έχουν γλιτώσει από την ανθρώπινη δικαιοσύνη: «στο τέλος κανείς δεν μπορεί να γλιτώσει απ' τη θεία δικαιοσύνη». Συνών. η Θεία Δίκη / η θεία τιμωρία.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας